

som „unge“ Peder Pedersen, fordi de have faaet det i deres unge Dage, og saa beholde det hele Livet igennem. Det er klart nok, at dette ikke blot er æstetisk set ubeldigt — saadanne flade enslydende Navne gøre kun et lidet tiltalende Indtryk; det bidrager ikke til at højne Synet paa et Folk, at det ikke har kunnet finde bedre Navne til sig selv — men det har virkelig ogsaa stor praktisk Betydning. So mere Brevbetællingen med Landboere udvikler sig og ombendt ligeledes Brevbetællingen fra deres Side med Byfolk, desto mere vil man ogsaa saa Følelsen af, at det ikke kan gaa som hidtil. Jeg tror derfor, ligesom det ærede Medlem, at der virkelig er stigende Trang i Befolkningen til at komme bort fra dette og en stigende Forstaaelse af det rigtige deri. Gaaſte vist kan det nok være, at der endnu den Dag i Dag maaſte hos de fleste findes en vis Uegghedighed for dette Spørgsmaal, men ærede Medlemmer, som erindre min Stilling ved Høgtetstabslovens Behandling, ville forstaa, at jeg ikke betragter en saadan Uegghedighed som en tilstrækkelig Indvending mod det foreliggende Lovforslag, da der kun er Tale om at give en Frihed til dem, der ønske at benytte den, og ikke om Tvang over for andre, lige saa lidt som der var Tale om andet i det andet Tilfælde. Vi behøve jo for øvrigt ikke at gaa uden for denne Sal for at se Banskælighederne og Ubehagelighederne ved de ensartede Navne. Naar vi se paa Medlemsfortegnelsen, se vi, at der er ikke mindre end 62 af de 114 Medlemmer i dette Ting, hvis Navne ende paa „sen“, og adskillige Kolleger have prøvet det ubehagelige ved, at de ikke i Tidenden eller andre Steder kunne nævnes alene ved deres eget Navn, men at der skal vedklæbes en lang Forklaring om den Valgkreds, hvorfra de ere. Det ærede Medlem hentydede til, at der var Medlemmer, der ønskede, at man var gaaet videre i det foreliggende Forslag, end Tilfældet er. Det gælder ogsaa mig. Jeg kunde f. Eks. have ønsket, at man havde medtaget en Bestemmelse om, at Navnebevillinger kunde meddeles uden Betaling, thi naar man ikke vil gaa videre med Ketten til at tage Navn uden videre Omstændigheder, end det ærede Medlem er gaaet i sit Forslag, bliver der jo mangfoldige Tilfælde tilbage, hvor en Mand eller Kvinde med Føje kunde ønske at saa sit Efternavn forandret, uden at det kan ske paa den Maade, Lovforslaget her omhandler. Det vilde kunne fremme vedkommendes Forhadende, om det kunde ske uden Betaling. Nu er Betalingen jo 33 Kr. 66 Ore. Vi have et Fortilfælde

med Hensyn til Afstafelsen af saadanne Betalinger paa et Omraade, hvor man ogsaa ønskede at udvide Brugten af gratis Bevillinger, nemlig med Hensyn til Høgtetpagter. Det var vist i 1881, at man vedtog en Bestemmelse paa Finansloven, der udvirkede, at den kongelige Konfirmation paa Høgtetpagter meddeles uden Betaling. Det skulde glæde mig, om vi kunde opnaa noget lignende her ved Behandlingen af dette Lovforslag. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkelthederne i dette, selv om jeg havde fundet Indvendinger derimod af den Natur, som det ærede Medlem tidligere har fundet i et Forslag, der stammede fra min Side, skulde jeg dog selvfølgelig ikke have gjort Gengæld her, saa meget mindre som det dog er muligt, at Forslaget kommer til at gaa i Udvalg, selv om det ærede Medlem ikke selv foreslaar det. Jeg skal ikke sige andet, end at jeg ogsaa kunde tænke mig, at Forslaget kunde behandles uden Udvalg, men det kan vel endda blive fremmet ret hurtigt, thi heller ikke jeg stønner, at der i Djebliffet er Grund til at undergive Forslaget nogen særlig vidtløftig Behandling. Hermed skal jeg foreløbig medgive Forslaget min bedste anbefaling.

Korſlagsſtilleren (M. Nielsen):

Jeg takker for den venlige Tilslutning, jeg fik fra det ærede Medlem, og jeg takker særlig, fordi det ærede Medlem samlede gløende Kul paa mit Hoved, ved ikke at kritisere dette Lovforslag stærkere. Jeg tror nu godt, at det ærede Medlem har undladt at kritisere det, fordi det ærede Medlem ikke vilde gengælde ondt med ondt, skøndt jeg forøvrigt ogsaa tror, at det noget er af en anden Grund, den nemlig, at det ikke frister slet saa stærkt til Kritik, som det ærede Medlems gjorde. Men jeg tænker mig dog, at dette har været den ringeste Del af Grunden til, at det ærede Medlem ikke har kritiseret Forslaget. Naar det ærede Medlem udtalte, at han vilde ønske, at der var en Tilføjeelse om, at Navnebevillinger burde udstedes uden Betaling, finder dette ganske min Sympati. Da jeg overvejede denne Sag, var min første Bestemmelse egentlig den at komme med Forslag i denne Retning. Hvad angaar Spørgsmaalet om Udvalgsbehandling, vil jeg indrømme, at naar jeg udtalte Ønsket om, at dette ikke skulde ske, var det af Frygt for, at det vilde sinke Forslaget alt for meget, men det var til Dels ogsaa af Bestedenhed, da jeg mente, at det i og for sig var saa lille, at det kunde gaa uden Udvalg. Jeg har dog ikke noget imod, at det kommer i et saadant Udvalg, naar